

І суцільно нагайгається,
і свого не чує...
Т. ШИШЕНКО

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HENDERSON 4-0237
HENDERSON 5-8740
Тел.: а Ню Йорку:
BARDY 7-4125
HENDERSON 5-8740

ПЕРОНІСТИ ЗДОБУВАЮТЬ ПЕРЕВАГУ В АРГЕНТИНСЬКИХ ВИБОРАХ

Уряд цінує протипозицію, переміщуючи контроль в деяких провінціях

Буенос-Айрес, Аргентина. — У виборах, що відбулися 18-го березня в неділю, і в яких змагалися за перемогу прихильники колишнього диктатора Хуана Д. Перона з теперішнім демократичним урядом президента Фрондзі, пероністи виграли більшість в багатьох провінціях, і є небезпека, що вони можуть здобути більшість в парламенті. Вже певним є, що пероністи виграли вибори в таких провінціях, як Буенос-Айрес і Сан-Хуан, а ті обидві провінції творять повалити відсоток виборців, число яких вноситься 9 500 000 в цілій країні. Пероністи мали майже всюди більшість вже кілька годин після відкриття виборчих локаліт, але уряд не признає цього. Найбільша перемога пероністів є в столиці, де живе третина всього населення країни. Це перший раз від скінчення уряду Перона. В 1958 році пероністи підтримували президента Фрондзі, який тоді виграє 1 100 000 голосів. Але два роки пізніше прихильники Перона відкинули віддати при виборах білі картки, і тоді партія Фрондзі дістала в провінції Буенос-Айрес тільки 500 000, а білих карток було — 861 000. В Аргентині існує обов'язок брати участь у виборах. Зорганізоване робітництво в більшості підприємств партії пероністів, яка називається Партія справедливості. Сам Перон перебуває на вигнанні в Іспанії, звідки керує рухом, який старастає про його поворот до влади. Але це не буде легкою справою навіть при виборчій перемозі в цілій країні, бо військові кола заявляють, що вони ніяк не зможуть допустити до того, щоб вернувся до країни колишній диктатор. Згідно з урядовими заявками, не зможуть обійняти урядування ті губернатори, які є прихильниками Перона. Пероністи у виборчій агітації виступили проти уряду Фрондзі за те, що він, нібито, запродав країну американським „імперіалістам“, бо погодився прийняти американську допомогу від ЗДА на економічну відбудову Аргентини. Недільні вибори в Аргентині, на який випадок, не призначалися до стабілізації цієї країни, яка потребує спокою для економічного росту.

МекНамара про збройні сили ЗДА

Вашингтон. — Секретар оборони Роберт МекНамара заявив у пресовому інтерв'ю 17-го березня, що збройні сили ЗДА є такі „делікатні“, що ця країна могла б витримати несподівану ворожу атаку, і після того знити зовсім СС-СР як джерело протиставлення комуністичному Китаєві, який до того часу мав би мати також атомову зброю. МекНамара не згадував тієї погрози з 16-го березня, якою загрозив цій країні Хрущов, хваллячися ракетою, яка робить перестарілими всі алярмові системи.

Рібікофф зрештунує зі становища в кабінеті, щоб прийняти сенаторську кандидатуру

Гартфорд. — Секретар здоров'я, виховавши і добродійності Абрахам А. Рібікофф заявив, що він вважатиме за „велику честь“, коли стейтова конвенція 14-го липня найме його на кандидата на демократичного сенатора. Конгресмен-демократ Френк Ковальскі вже давніше повідомив про свою кандидатуру, одночасно гандблячи Рібікоффа за те, що не займатиметься хоча б секретарем чи сенатором. Заява Рібікоффа є відповіддю на нарікання конгресмена Ковальського. Минулого тижня секретар Вілого Дому П'єр Салінгер скарвав, що кожний член уряду, який буде кандидатом до Конгресу, повинен зрештунувати із займаною посадою. — Стейтова Демократична Конвенція складається з 953-ох членів, вона збереться в Гартфорді 14-го липня, щоб найменувати партійних кандидатів до Конгресу.

Пані Рокефеллер розвелася з ньюйорським губернатором

Рено, Невада. — 16-го березня пані Рокефеллер дістала розвід з своїм чоловіком ньюйорським губернатором Нелсоном А. Рокефеллером, подаючи за причини „духову жорстокість“ свого чоловіка. Губернатор через свого адвоката заперечує це твердження.

В АМЕРИЦІ

● Конгресмен-демократ Гейл Ботт із Нью-Йорку повідомив, що президент Кеннеді зарезервував собі день 4-го травня на промову в Нью-Йорку, в якій буде обговорюватися законопроект про зменшення тарифів на ввезення в торгівлі з закордонними країнами.

● Секретар оборони Роберт МекНамара і голова Об'єднаних Шейфін Штабу, знаходячись в Палаті Комісії Закордонних Справ, твердили, що військовий допомога закордонним країнам буде потрібна навіть тоді, коли в СРСР знову прийняв розроблений план, який передбачає ЗДА планує

ПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДКОНФЕРЕНЦІЙНА КОНТРОЛЯ МАЙНА, ДІЛОВОДСТВА І ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СТАНУ УНІОЗУ

Джерсі Сіті, Н. Дж. — В понеділок 19-го березня тут в головній канцелярії Українського Народного Союзу при 81 Гренд стріт почалася передбачена статуту зичайна передконференційна контроль майна, діловодства та організаційного стану цієї великої організації. Контроль не переводить Головна Контрольна Комісія, в склад якої входять: д-р Володимир Галан з Філадельфії, інж. Володимир Косар з Вінніпегу, Петро Кучма з Нью-Йорку, Петро Пуцільо з Чикаго та Іван Колосовський з Буенос-Айреса. Головна Контрольна Комісія перевіряє майно, діловодство та організаційний стан і поодинокі діяльність активності УНІОЗУ і представляє відповідний звіт найближчій конвенції УНІОЗУ, що має відбутися з кінцем травня ц. р. в Нью-Йорку.

ЗДА пропонує ССР співпрацю в ділянці космічної програми

Вашингтон. — 17-го березня президент Кеннеді запропонував Хрущову 5-пунктову програму співпраці в дослідженні космічних просторів. Президент запропонував спільні дослідження в ділянці космічних просторів, в якій космічні ракети, вилані на Місяць без пілота. Цю співпрацю запропонував Кеннеді Хрущову 10 днів тому, а в листі того листа як тепер опубліковано. З урядових кол повідомляють, що Хрущов досі не відповів на американську пропозицію.

Мгр. Іван Телюк викладає соціальні проблеми в Нью-Гейвенському коледжі

З Нью-Гейвену повідомляють, що відомий соціолог і громадський діяч мгр. Іван Телюк був запрошений місцевим коледжем на викладачу предмету соціальних проблем на вечірніх курсах того ж коледжу. В січні ц. р. мгр. Телюк одержав на тому коледжі диплом бакалавра з бізнесової адміністрації, про що інформувала місцевий „Реджістер“, подаючи рівночасно ширшу інформацію про студію „Уродженця України“. З цих інформацій виходить, що мгр. І. Телюк здобув фахову технічну освіту в Львові в роках 1941 - 43, а в рр. 1945 - 49 закінчив з дуже добрим успіхом Вищу Економічну Школу, одержавши диплом економіста в рр. 1949 - 1951 закінчив ще факультет права і економіки в економічних наук.

УСК Нью Йорк переміг „Гунгарію“ — чемпіона „Великої Десятки“

УСК Нью Йорк здобув мінусулої неділі 18 березня на своєму грі в Коледж Пойнті велику перемогу над „Гунгарією“, першуну „Великої Десятки“ Німечкою - Американським Футбольним Ліги. Цю престижну виграшу з рахунком 3:1 в мистецтві змаганнях Ліги УСК же раз потвердив оцінки футбольних фахівців, що його репрезентативна одиниця з одним з найсильніших дружин фут-болу на Сході ЗДА. Мадьяри вели до половини 1:0, маючи в тому часі вітер за союзника. Друга півграв принесла вирівняння зі стрілу В. Чижовича та двох дальших переможних воріт зі сильних та цільних стріли Лі та Бредлі. В показнику „Великої Десятки“ УСК займає тепер четверте місце з точками 23:13 та відношенням воріт 44:26.

НЬО ЙОРК ПІД ЗНАКОМ СВ. ПАТРИКА, ПАТРОНА ІРЛАНДІ

Нью-Йорк. — Минулої суботи, 17-го березня, ця світова метрополія була цілком під знаком паради, що її влаштовується тут щорічно в честь Святого Патрика, патрона Ірландії. Преса підраховує, що кругом 120.000 американських „айришів“ взяло участь у параді по 5-й евеню, що в Америці з 20 мільйонів осіб ірландського походження, включно з теперішнім президентом Джоном Ф. Кеннеді.

Женевська конференція перервала безуспішні наради на два дні

Женева. — Женевська 17-членна конференція для міжнародного роззброєння, яка розпочалася в минулу середу, після триденних безплідних промов перервала наради на суботу й неділю. Державний секретар Дін Ракс у товаристві британського міністра закордонних справ лорда Гюма відвідав міжнародну виставку автомобілів, яка — до речі — цікавить швайцарів куди більше, як конференція роззброєння. Після того лорд Гюм полетів до Лондону на консультацію з прем'єром Мекмилленом. За західними коментарями — члени Женевської конференції при всій її невдалості „задоволені“ її тимчасовими вислідами, бо ніби виявилось, що більшість не хочуть зірвання цієї конфе-

В ССР переведено в неділю комедію виборів до Верховного Совету

Москва. — В неділю 18 березня ц. р. переведено в Совєтському Союзі комедію виборів до Верховного Совету з „кандидатами“, що їх призначив комуністичний партійний секретаріат та на яких совєтські „виборці“ голосували під моральним тиском в атмосфері поліційного режиму. У самій Москві було 2.600 виборчих ділянок із будинками до голосування. До виборчої ділянки, в якій голосував Хрущов зараз біля Кремлю, допущено одного закордонного журналіста — представника британської агенції Ройтера. Там же голосували два інші „примітні“ нинішнього большевицького режиму, Михайл Сулов і Дмитрій Поляєвський, а також колишній прем'єр

Хрущов погрожує Америці „глобальною“ ракетою

Москва. — Нікіта Хрущов, вилетівши в минулу п'ятницю додому в промову перед 6.000 виборцями Калінінської області, де він „кандидат“ як одиницький кандидат до Верховного Совету, використав нагоду для серії нових погроз на адресу Заходу, зокрема Америки. Хрущов заявив, що ССР винайшов „глобальну“ ракету, яка може окружити глоб і адрити доклади у визначенні її місця. Тому — заявив він — збудована коштами багатьох мільйонів американська радариоперестережна сіть в арктичній смузі, для перехоплення вистартованих з ССР літаків і ракет, не має тепер ніякого практичного значення. Водночас він заявив, що вночі з минулого четверга на п'ятницю Совєти випустили нового штучного супутника з різними інструментами. В Америці потім в джерелах не стверджували, що три американські астрономічні станції почали стежити за летом супутника, віддаленого від Землі

● В Швейцарії почали випробовувати ракети проти пістятка, якому, покинуто, напелили 120-о сів у шід від 60 до 70-ох років. Цю ракету винайшов д-р Берліт Вюрцбург. До 1965-го року мають нащепити 12.000-о сів. Вакцина складається з неживих клітин, що були з пістятком. Нею цікавляться у ЗДА.

ФРАНЦІЯ Й АРАБИ АЛЬЖИРУ ПІДПИСАЛИ МИР, АЛЕ ТЕРОР ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Париж. — В неділю 18 березня ц. р. в Елізе де-Вен, прикордонному швайцарсько-французькому містечку по стороні Швайцарії, після 12-денних довгогодинних і важких нарадах між представниками французького уряду і альжирсько-арабських націоналістів з закордонного тимчасового уряду Альжирю, підписано закінчення війни в Альжирі між Францією і мусульманськими партизанами та устійнено дальший формально-правний статус Альжирю. Війна в Альжирі тривала докладо сім років, чотири місяці і 18 днів, коштувала Франції коло сім мільйонів доларів і десятки тисяч вбитих та сотні тисяч ранених, як також важку психологічну кризу. В неділю після підписання того миру французький президент Шарль де Голь проголосив його в короткій радіо-телевізійній промові. Майже одночасно в Турині проголосив цю подію прем'єр згаданого мусульманського уряду Альжирю Бен Юсеф Хедда. Головою французької делегації в затяжних переговорах з мусульманськими націоналістами був міністер для справ Альжирю Люї Жокс, а головою альжирсько-арабської делегації віце-прем'єр уряду Альжирю Вельмаєн Крїм. Президент Кеннеді негайно проголосив заяву, просящуючи уряду уряду, який „історично по-літично“ підписав договір, охоплює 5 статей. Сказано в них не тільки про припинення військових дій від понеділка 19 березня 12 години вполудне, але й про кількісний перехідний стан до часу передрештуну плебісциту в Альжирі та про відкриття, які мають настати у випадку, коли той плебісцит вийде у користь проголошення Альжирю самостійною державою. Обидві сторони прийняли згоди, що існують в усі шанси для саме такого виступу альжирського плебісциту, й тому погоджуються на існування самостійної і суверенної альжирської республіки. Вправді у тому договорі кажеться про свободу волю альжирців вибрати собі устійлену альжирської республіки за своєю впадою, проте водночас визначається демократичний характер того устрою за західним зразком. Установляється безпека життя і майна та свободу дальшого виконання своєї праці в Альжирі тамошнім французьким, які матимуть до вибору — альжирське або французьке громадянство. В перехідній стадії правитиме в Альжирі французький високий комісар і тимчасовий уряд, зложений із мусульманських націоналістів, французів та „неутральных“ мусульман, 12 чле-

Ізраїль перевів збройний наскон на прикордонну місцевість в Сирії

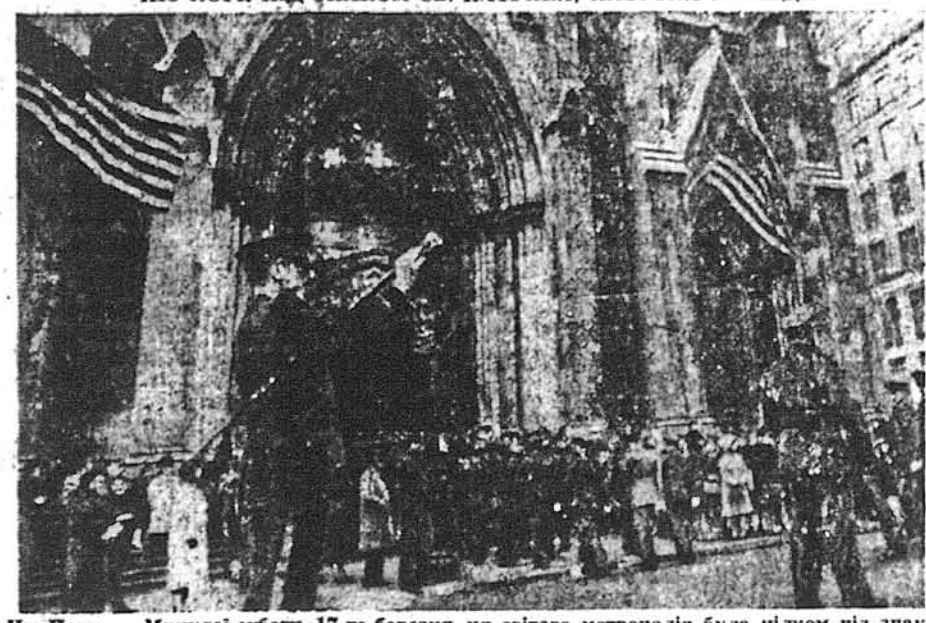
Срусалим. — В минулу п'ятницю — на Середньому Сході була тоді вже субота — довіла ізраїльське змоторизоване військо з'єднання перевело наскон на сирійські фортифікації біля прикордонного сирійського села Ель Хурзі та порушувало їх. Той наскон був попереджений сильним артилерійським вогнем і на ізраїльським твердженням в наскон згинув 30 сирійських воїнів та 5 ізраїльських.

У СВІТІ

● Новий бюджет Німечки Федеральній Республіці (Західній Німеччині) становить — в рішновартості — 13.250.000.000, найнижчий бюджет цієї країни від кінця останньої війни. Він передбачає дефіцит у висоті дол. 425 мільйонів, що його мають покрити краї, члени федеративної держави. 35% бюджету передбачено на оборонні цілі.

● Пані Джамалі Кеннеді, дружина Президента, знайомилися впродовж своєї дводенної візити в Інді з різними екзотичними питомостями цієї країни. Кормила слона, привидялася фазіври, що чарувала суцільною зобру, їздила на най-

● В Ірані помер в мінулому тижні Аббасхана Камані, колишній один з наймогутніших тамошніх політичних фігур, лідер мусульманів, який був засуджений на смерть британцями за участь у збройній боротьбі проти Британії перед останньою війною. — потім був союзником націоналістичного прем'єра Моссадеда, врешті спричинив до його упадку. Камані сам не знав, скільки йому років: помер у віці між 85-90 років.

Нью-Йорк під знаком св. Патрика, патрона Ірландії. Минулої суботи, 17-го березня, ця світова метрополія була цілком під знаком паради, що її влаштовується тут щорічно в честь Святого Патрика, патрона Ірландії. Преса підраховує, що кругом 120.000 американських „айришів“ взяло участь у параді по 5-й евеню, що в Америці з 20 мільйонів осіб ірландського походження, включно з теперішнім президентом Джоном Ф. Кеннеді.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 51-53 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25—Jersey City and Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.
Address: "СВОБОДА" P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

В інтересі сірої людини

Звернення президента Кеннеді до Конгресу з минулого четверга мало офіційну назву "Про оборону інтересів консулентів". Насправді це звернення, що мотує низку зголошених спеціфікованих законспроєктів, має на увазі сірої людини, яка становить проблему гучу, що — як стверджує Президент — поглинає дві третини всіх витрат на національну економіку, але з життєвих своїх потребних справ, які стосуються її виживання і здоров'я, не має права голосу і сама є предметом постійного і безсиромного вислідку. Конкретно, мова йде про харчі, ліки, косметичку, а також телевізійні апарати, житлове доомобудівництво.

В усіх цих ділянках людська винахідливість і техніка зробили такий поступ, що сіра людина не зміг докладно орієнтуватися у величезній різноманітності виробів, що їх пропонують продуценти. Консулент — споживач сірої людини, мусить "на слово" вірити продавцям, що закривається в його лобі найбільш надійною рекламою — і тією рекламою, як надто часто його обманює, а великою шкодою для його кишені та здоров'я. У своєму зверненні Президент навіяв, наприклад, що перш другою світовою війною в кожній американській "дупельмашині" — великій апаратурі на засадах самообслуговування — було пересічно 1500 річного року харчових продуктів, а нині є їх 6000. Продуценти в беззастовітній боротьбі за ринок збуту ставлять один одного перемагати у захвалюванні своїх товарів, замовчуючи подробиці, надзвичайно важливі для споживача: наприклад, про рід, призначення і наслідки хімікатів, уживаних в різних харчових продуктах. У цей більший міри це стосується косметичних виробів, які не тільки прикрашають жінок, але й приносять їм іноді великі недуги. На претварних тудешніх подставках зміст етикеток і косметичних виробів, який насправді є лише вигадливою рекламою даної фабрики. На два більшовицькі долари річно продається в Америці косметика, яка є повсякчас частиною опішачуючої парадних жінок, зморює очі і волосся. Подібна історія з телевізорами: щодня купували новий апарат, він переміняється, що він надовго діє для обмеженої кількості "каналів" і має ще й інші недоліки. Американські автомобільні промислові, один з наймогутніших у світі, все це кладе напередок на такі моменти, які мають для покупця притягуючу силу — як домігати мотора, внутрішні влаштування, гарний зовнішній вигляд — але не безпеку мотора. Будівельні компанії і деякі бізнес-промажує зручності і домія легкокавати і так, що "дів" — це для мільйонів мільйонів людей зміст їхнього життя, це не тільки їжа, але й родина, атмосфера, радість і відпочинок. Проте, ціна на доми, їхня якість і умови сплати здебільша такі, які змушують покуситися.

Президент заклинає вжити законних заходів, щоб у всіх цих випадках взяти в оборону сірої людини. Він попросив створити для цього нові агенції і поширити можливості діяння існуючих. Це, безумовно, збільшило б роллю держави в справах внутрішньої продукції і торгівлі, і можна припускати, що в цих приватних причинах пропонує Президентом заходи зустріти в Конгресі критично. Можна сподіватися, що могутні хімічний, фармацевтичний, автомобільний і житлобудівельний промисли старатимуться через своїх "лабістів" знести до мінімуму практичне значення заповідей Президента контрольних органів. Взагалі, в американській дійсності треба буде додати до довгої боротьби, поки можна буде обмежити рекламу, яка тут є не тільки доміжним чинником торгівлі, але й ділякою економіки самою для себе. Тому годі сподіватися швидких практичних наслідків із пропозицій Президента законних заходів проти обманювання в вислідку сірої людини. Але треба привітати те звернення і ті старання, які доказ уваги до сірої людини.

Рекорд у невдачах

Успішні лети американських астронавтів Шенарда і Гріссона в стратосферу і останній тринадцятий лети полковника Гленна наволо Землі записав в історію, як безсумнівний рекорд в ділянці астронавтики. Відбулися вони на очах всього світу і їх докладний перебіг відомий усім, хто читає газети, слухає радіо чи оглядає телевізійне. Не викликають ці американські лети сумнівів навіть у СРСУСКОМУ Союзі.

Але, доводилося із досягненнями ЗДА в космонавтиці починаючи привертати шораз більшу увагу світу невдачі, що ними були попередніми советськими успіхами, зокрема лети Гагаріна і Тітова, і західні науковці та експерти не перестають їх аналізувати.

Деякі висновки й дані з веденого спеціалістами розгляду советських невдач і успіхів в ділянці астронавтики опублікував одним з найкращих американських політичних експертів "Ю. С. Нюс енд Ворлд Ріпорт". Згідно з його ревізіями більшовицькі можуть хвалитися поки що одним безсумнівним рекордом в ділянці, а саме — своїми невдачами.

Про свої невдачі з ракетами й сателітами, з тому числі й з людьми, в їх лети наволо Землі чи в космічних просторах, більшовицькі, як відомо, нічого не говорять, не розкривають перед світом не тільки обставин, в яких ці невдачі відбулися, але й самих невдач. Проте, кожна советська спроба, успішна чи невдаха, докладно відома американським військовим і урядовим чинникам. Уряд ЗДА ознайомлений в подробицях з перебігом цих спроб, але не подає їх до публічного відома, щоб не дискредитувати деякі своїх інформацій і методів, з допомогою яких він ці інформації добуває. Цим же державою є не тільки розвідка. Дуже докладні дані про перебіг кожної советської спроби, як то з ракетами, чи з космічними експедиціями, постають також американським дослідникам стадії з радіолокаторів та іншим апаратом, розташованим в кількості понад сто по всій земній кулі. Давніше чимало інформацій про це постачали й літаки У-2, які регулярно фотографували советські ракетно-сателітні бази. Не бажаючі, щоб Совети довідалися про те, скільки ЗДА про них знають, американські чинники волють про це мовчати.

Проте, депо із цих секретних даних відомо в загальних обрисах і публіційній опінії ЗДА. Так, наприклад, безсумнісним сьогодні є вже факт, що у вересні 1960-го року, коли Хрущов перебував в Нью-Йорку, була випущена в СРСР в орбіту навколо Землі космічна кабіна з людиною — астронавтом, але, пролетівши якусь сотню миль, кабіна впаде і астронавт, очевидно, загинув. Потім відбулася ще одна спроба з людиною, але ракета взагалі не піднялася. Були цілком невдачливі й дві спроби з випускненням ракети до Марса протягом п'ятих місяців, від кінця 1960 і початку 1961 року. В 1961 р. 4-го і 12-го лютого, відбулися дві спроби, знову ж таки безуспішні, з випускненням ракети до Венери. З-поміж широко рекламованих більшовицькими випускень далекосхідних ракет в тихоокеанський простір щонайменше два були невдачі.

До цієї черги невдач деякі з американських спеціалістів зараховують також нинішній успішний лети Гагаріна. Не квестіонуючи відбуття лети самої кабіни, вони висловлюють чимраз виразніший сумнів, а то й певність, що сам Гагарін не відбуде того лети, а що його тільки підставляло на місце якогось робота або астронавта, який у висліді лети "Востока І" загинув. Тому вони і не вважають Гагаріна першим советським світовим астронавтом взагалі. Існують деякі сумніви також щодо більш правдоподібного лети Тітова, викликаних засекреченістю, в умовах якої відбувся і цей лети.

Усе це дає підстави до висновку, що коли Совети і мають якийсь рекорд, то цілком незаперечний рекорд у невдачах.

НАЦІЯ НЕ ПІДЕ ВЖЕ НАЗАД

Опублікування програм комуністичної партії СРСР, а в ній уступів з національної політики, привернуло увагу світової преси, заповнюючи національну еміграцію і — викликало досить бурхливий фермент серед "націоналістичного" самостійного Союзу.

Проте, реакція світової преси на цю нову програму була досить холодною. Покинуті захоплені вигукі комуністичних заперечників і "неаполітиків", які скористали з нагоди, щоб вигукати до Москви свої симпатії — навіть провідні західні часописи поспустилися, відкинувшись від цієї програми, не повіривши у можливість групи на зовні. Лише в деяких часописах з'явилися статті з глибокою і докладною аналізою, з якої виходить, що й через 20 років, а "парасті комунізму" советської громадянської війни млітнуть про американський життєвий стандарт. Щодо більшовицької національної політики в наступних роках, то західні політики і журналісти ця справа називають не цікавлять.

Якщо частина української еміграції, власне П преси, зацікавлена в московській програмі національної політики сприйняла з червоним пером і скепсисом і ретельно і ціло. До певної міри так, як той найближчий старий емігрант по відношенню до Києва: "Та ж і так, пане, Україна. Там на вулицях навіть і не чути вже нашої мови". Ніні чути її було на кожній кроці у змосовуваннях ще за царів Київ, Харків чи Одеси двадцять — тридцять років тому.

З давнього старинності деякі наші публіцисти намагалися довести, що хрупка русифікаційна політика вже привела на край загубелі українську мову і культуру на наших землях, а в найближчих роках остаточно зникне, зникне українську націю, як повністю окремішню від російської, чи пак советської, нації. Для цього ретельно вишукують советські статистичні дані, аргументи з советської літератури — і натомість цілком замовчують — очевидно, за браком вірогідних інформацій — становище українського народу супроти зусиль і можливостей більшовицького режиму. Так, нібито лише від хоту-нехоту Хрущова залежить, чи існуватиме Україна, чи стане вона змосовною провінцією Росії, заселеною "советськими людьми".

Вивчати і досліджувати політику і задуми ворога — річ хочешна. І наші союзнаці в цьому напрямі ведуть по-прежнему роботу. Але чи не є саме такий, як сказано вище, підхід до справи виявом комплексу меншовартості, перебіжаченням спроможності "всесильного" більшовицького режиму? Чи не є це неологічним витівкою сили свого зароду, який перетривав тисячоліття у найбільш несприятливих для існування націй умовах, а такі збіркові своє національне обличчя? Чи не є це наслідком хронічної емігрантської недури — зневіри в собі і в своєму народі? Очевидно, с, але не завжди дамо ми собі з цього справу, і навіть більше — це не перешкоджає нам гостро критикувати американських політиків за їх "утодіствоту" супроти червоної Москви.

Немає сумніву, що український народ "спускається на дно" як ніяк не збирається.

Навіряди, с всі підстави вважати, що після смерті Сталіна Москва мусить з куди більшою увагою і повагою ставитися до його не вичислених утлох бажань і прагнень. І в Москві, треба думати, належно оцінили дисциплінованого перенесу, до яких, на жаль, так легковажно поставилися за породою союзнаців. А це ж ніби в плані білості проголосував наш народ — як Україну, проти Москви. Маємо на думку, між тих 32 мільйонів людей в межах УРСР і 6 мільйонів поза її межами, які в перебіжчаних листах записали себе, як українці, хоч кожному з них відома було й відчуття було причисляти себе не до української нації, а до "української" російської нації.

Хрущовські методи русифікації рафінованіші, обережніші й підступніші як сталінські ("російська мова — друга рідна мова для не-російців"), і розраховані вони не на гвалтовне обмозковлення українського народу, а на необмежений в часі речення. Та хоч і озброєний водневою бомбою, Хрущов супроти нашого народу слабший, як був Сталін, який міг планувати виселення всіх українців на Сибір, слабший навіть, як був царський міністер Валув, бо, хоч би як хотів, ніколи не відважиться на залучення "ист і не біло".

Десь наприкінці 20-х років поет Юрій Яворський писав: "Україна млітєть стоїть — нація не піде вже назад!" (цитує з пам'яті — В. С-ко). В сучасній політичній атмосфері на українських землях є немало елементів з атмосфери тих 20-х років. І це тільки від того, щоб не відставати від історичних подій, щоб анектувати, "освоїти" той період, мусить тепер Москва регавітувати Куліша, Курбаса, навіть Олеса, цих донеданьних "буржуазних націоналістів". Мусить витягати з труни старої Скрипнича і очиняти його від "ухали". І саме в цьому також виявляється підступність більшовицької тактики, якої ми часто не додаємо. Тактика, яка має на увазі не русифікацію перелучи і за всяку ціну, а — асиміляцію середини, через стару, по-советськи інтерпретовану, через національне мистецтво, позбавлене всіх національних первіт, через сфальшовану і відповидно спрарозаваю історію України.

Москви не йде про те, щоб на Україні чи в Грузії перестали говорити по-українськи і по-грузинськи, йде їй головно про те, щоб думали там по-советськи. І про це виразно вказано в програмі КПСС, мовляв, сильний світовий лід — ось, що значить єдина культура, "наша, советська, соціалістична". Згаданий вище фермент, що його викликало опублікування програм серед народів СРСР, можемо бачити й оцінювати головно з офіційних советських джерел. Можна було б навести десятки прикладів, коли письменники, вчителі, агрономи, студенти, бібліотекарі аистували в пресі з ласкою, в яких обурювалися проти засмічування української мови в телевізії і радіопередачах, нарікали на неадекватність українських книжок у книгарнях і бібліотеках, вимагали українських фільмів. Усі ці протести, навіть перепущені крізь густе сито цензури, виразно розкривають цей фермент. Також завіт під цим ог-

СТАРІСТЬ І ДУХОВА АНТИВІСНІСТЬ

Протягом останніх ста років (1830 - 1960) перебіжчавік життя людини подвоївся, границі старості значно пересунулися вперед. Коли у минулих сторіччях глибокої старості рідко хто доживав, тепер стало це звичайною річчю. Ще на початку цього століття італійські дивини на вік людини, як тепер. Тоді лічили у двадцять п'ять років була "старою людиною", а нині коло "старої людини" — "старою людиною" — це саме з доданням яким п'ять років, відносилось до віку людини. Люди поза шістьдесять це були "бабусі" й "дідусі", які сиділи коло теплої печі і дожидали смерті.

Оже, наші зацікавлені наші у відношенні до віку людини, та це не є основним питанням, а головним з питань, чи продовження віку людини хороче для загалу, для оуспішності, чи людина старіша віком має зійти з оуви промислового життя, чи її треба посылати до дому старців на спочинок, чи так, як в ескімосів, залишити на поталу білим ведмедям, щоб не з'їдав запис покима, потрібної для молодих людей.

Це все залежить від двох факторів. Пше німецький дослідник Г. Вольтерек: від фізичної і від психічної постави. З роками фізична спроможність людини слабшає, зате духовна може зростати, залежно від того, чи вона використовує свою духовність. Людина, яка переходить на пенсію, не маючи ніяких духовних зацікавлень, скоро вирає, бо думка, що вона є "непотребна", прискорює кінець її життя.

Проф. Г. Аск-Умарк дослідив, що дві третини університетських професорів у Швеції, а також у ЗДА, доживають до глибокої старості тому, що після переходу на емеритурі дали працювати науково. Отже, праця мозку продовжує їх життя. Ця теорія с кова, бо давніше думали, що внаслідок постійної праці мозок зуживається так, як зуживається кожна машина. Нові дослідження показують, що це не так.

Людом уваги деякі "бунтарські", як їх перебіжчано оцінюють у нас, вірші молодих поетів. А останнім часом доволі кола програми КПСС, власне "національних" її уступів, ведеться приглушення дискусій між отими "чого зволіте", завжди готовими перевикувати партійні казівки, і більш зрівноваженими, розумнішими — тими, що, покіпнівши на Сталінові, злегенка — з ортодоксальної платформи — думують і на Хрущова.

У "Свободі" зреферовано вже статтю з "Правди Української" якогось І. Кравцева, залученого духовного вника. А в московській "Літературній Газеті" в такому ж, але з виразнішою єдинотвірним-комому тоні виступив 6-го лютого цього року В. Бєлєв, енкавельський письменник, автор антиукраїнської брошури "Під чужими прапорами". Своєю статтю написав він під моттом, запозиченим з програми КПСС: "Партія й надалі буде боротися проти реакційної ідеології буржуазного націоналізму". Цілі комуністів, — пише Бєлєв, — відповідають найвищим інтересам нації. Однак, націоналісти, ці холуї імперіалізму, ці пробокателі розквіту (?) тих саких націй, в імені яких вони

ше. Коли частини людського організму перебувають в русі, м'язи їх криштують, і навіть коли вони бездіяльні, їх м'язи млітють. Для цього можна навести безліч прикладів. У праху, які не літають, м'язи брїли не розвиваються і вони втрачають можливість літати — домашня птиця, струє, північні та інші. Тварини, які мало ходять, видіють м'язи ніг — ластівки, колібри, жаки, кити, тюлені і ін. Це саме відноситься й до людини: коли вона лежить у ліжку зі зламаною ногою чи рукою, м'язи цих органів видіють і описи треба їх направити, щоб привернути їм давню силу.

Подібно і з мозком людини: коли людина не робить "мозкових аправ", не примушує його працювати, він скоро старіється і навіть дегенерує. Навряди, праця мозку людини ілїтєть спинає їх від старіння і додає їм життєвої сили. Тому не треба давати клітин мозку млітати ані у молодому, ані в середньому чи старшому віці. Люди, які працювали до пізньої старості, не тільки довго живуть, але й дали мозку успішно працювати. Ось приклади:

Німецький поет Гете закінчив свого "Фауста" на 82-му році життя. Ля Фонтен написав свої останні романи між 70 і 79 роком життя. Сервантес закінчив "Дон Кіхота" на 68-му році. Ранке почав писати свою "Історію світу" на 80-му році, Лямарк закінчив семитомову "Історію безхребетних тварин" на 78-му році. Композитор Верді, який прожив 88 років, створив оперу "Отелло" на 74-му році, а оперу "Фальстаф" на 80-му році життя. Славний музикант Лїст, не зважаючи на дуже буйне й романтичне життя, дожив 75 років і був активним на музичному полі до останніх днів. З наших композиторів, які пережили тяжкі воєнні роки і тепер активно працюють, треба назвати С. Людкевича — 83 роки, В. Бєзко-ровайського — 82 роки, В. Барвінського — 74 роки, Л. Ревуцького — 73 роки. Подібно приклади можна подати і з життя письменників, мистців і інших уможів працівників.

Статистика вказує, що у ЗДА на 100 людей у віці понад 65 років працює 41, в Італії — 35, у Великій Британії — 32. Дослідник функцій мозку проф. Ф. Галстед з Шикаго, переводячи спеціальні тести серед умових працівників, прийшов до висновку, що з-поміж 70-літніх і старших осіб є багато таких, що у них мозок працює не гірше, як у 30-літніх. При цьому проф. Ф. Галстед заявляє: праця старших осіб не може бути поспішною і старші люди є продуктивні тільки у своїй фаховій ділянці.

Старих людей загально до грубу безділля, у якому вони почувати себе "непотребними", без життєвої цілі. Тим то серед старих, які живуть у гірших обставинах і працюють "від сходу до заходу сонця", зустрічаємо більше людей старшого віку. Проте, праця селянина не є працею виключно м'язів, але також і мозкових клітин.

Тому порада для людей старшого віку: не сидіти безділля, бути активним у громад, брати участь у культурному житті, багато читати, і не давати замирати клітин мозку, бо це прискорює кінець життя.

О. З.

Денному в альбом

Відкривати вже відомі речі не велика заслуга, переписувати вже раз прочитане не завжди приємно. Але бувають книжки, які хочеться переписувати ще й ще, бо за кожним разом відкриваємо в них нові вагості, нові думки. Багато публіцистична творчість призабутого, а такого некрова творця індивідуальності, своїм творчим розумом і вірою в свій народ, в його призначення поета, письменника і історіографа, як Юрій Липа, належить саме до цього роду лектур.

Пригадувати собі його думки корисно, зокрема, під час часу пору, коли новітні великодержавницькі концепції викликають зовсім з-під розгляду українську проблему, коли справді "загублена" українська людина мусить напружити всі сили, щоб знайти себе в сучасності.

Писання Юрія Липи пройняте саме тим бажанням (за його ж власним висловом), "знайти себе в сучасності". Сучасність Ю. Липи — тридцять років між двома війнами і сама друга світова війна — доба фашизму, раизму, сталінізму з їх концепціями підлого світу, з велетенським спалом людських пристратей — втіляла у свій вір навіть велику уми. Вона затронула й Ю. Липу, що й собі шукав первнів української раси і в добрий вір змагав усіми силами очистити її від усіх чужих домішок, щоб явила, як самозвіст, призначений для великої історичної місії народу. І якщо в тому і в деяких його геополітичних концепціях знайдемо сьогодні читача недоумелення або схематичність, то це — данина часів. Основне ж змагання Ю. Липи обмило духово український ідеал ("Доможи, Боже, вивести, і то духово аминати!") — це те, що залишається як постійна вагості його творчості, що зворушуватиме читача кожного часу. "Колеса веза історії часто котяться воярами і захоплюють не одну людину, не одного керманича, Зрештою, одного злого роблять і слабі нерви людей без відповідальності. Тимчасом під болотом і брудом не раз кривиться вічний український ідеал".

Джерелом надхнення Ю. Липи, його відношення відрізняють велике від малого і, не витриваючи часу на партійні спори ("Життя людське коротке, а сварки безконечні"), висловити глибокий, синтетичний погляд на сучасність — були відкриття новітньої української археології, що дала однієї панорами історичних дій на терені України впродовж 3-4 тисячоліть, що дала, за словами Ю. Липи, "віру в одність українського організму". Ця радість і гордість з своєї родолюбності, що стала творчим підґрунтям української поезії тридцятих років, вилася в творчості Ю. Липи саме в публіцистичній формі. І тут, попри всі її нерівності й недомогали, і всі її краса, вся сила поета, мислителя, візюнера, що йколю помиралася, але ще частіше виявляла подивудіне відчуття прийдешнього, для якого й віддав своє життя.

Для урявняк у "Призначення України" нехай будуть зразком багатства спостережень та актуальності писань поета-історіографа. Ось один, наче написаний тому двадцять років сучасній українській еміграції в альбом:

...треба глибоко відчутти своє батьківщину як цілість. Не даром на вигнанні пізнав (Закінчення на стор. 4-тій)

о. Мелетій М. Соловій, ЧСВВ

МИТРОПОЛИТ ИОСИФ, ЯК БОГОСЛОВ-НАУКОВЕЦЬ

Доповідь на науковій конференції НТШ 17. II. 1962 р.

(4)

У доповіді на тему "Погляд на нез'ясовані і з'ясовані Церквою Сходу і догматичні різниці між ними", а це більше в дискусії над тією доповіддю, митрополит Іосиф виклав докладно свої погляди в обрядово-літургійній справі, що знайшли загальне визнання між учасниками З'їзду і у всіх доповідачів — постанов З'їзду.

Обрядово-літургійного питання торкнувся митрополит Іосиф в 1942 р., а саме у своїй знаменитій статті в "Богословії" (том XVII-XX, 1938-1942, кн. 2-4, Львів 1943) під заголовком "Обрядова однообразність". Шкода, що цей — останній том —

ми бодай не згадали деяких інших його праць і розвідок, в яких він порушує різні богословські, філософські та інші наукові проблеми. Сюди слід зачислити апологетичну брошуру "Віра і наука", що вийшла у бібліотеці "Дзвін" ч. 12, Львів 1935 р. Своєї спостереження із подорожі по чужих країнах митрополит Іосиф висловив у двох книжках: "Паломництво до св. Землі" (Львів 1935, стор. 200) та "Подорож до Англії" (Львів 1936, стор. 128). Крім того митрополит Іосиф згадує в серії "Богословія" такі наукові збірки про наших святих церковних муків: "Св. Сянц, Іосафат Кунцевич. Матеріали і розвідки з нагоди ювілею (300-ліття смерті)" (Львів 1925, стор. 262); "Митрополити і Батькові народу в двадцять п'ять років вступлення на Митрополітський престол, 1901-1926 (у "Богословії", том IV, кн. 1-2, стор. 256, Львів 1926); "Кілька дат із життя лучного списковця

Іосифа Боєна" у серії статтей з нагоди смерті сп. Боєна (в "Богословії", том V, кн. 2-3, 1927, стор. 65-76, Львів 1927 р.).

Коли візьмемо до уваги, що протягом 20 років митрополит Іосиф був редактором науково-богословського журналу "Богословія", де виступив десяти довших та коротких рецензій на різні богословські книжки, твори й розвідки, як теж оглядав богословського життя на Заході та звітів про діяльність Богословської Академії у Львові, — то будемо збирати про наших святих церковних муків: "Св. Сянц, Іосафат Кунцевич. Матеріали і розвідки з нагоди ювілею (300-ліття смерті)" (Львів 1925, стор. 262); "Митрополити і Батькові народу в двадцять п'ять років вступлення на Митрополітський престол, 1901-1926 (у "Богословії", том IV, кн. 1-2, стор. 256, Львів 1926); "Кілька дат із життя лучного списковця

ні прикмети науково-богословської діяльності митрополита Іосифа. Вже з бігу нашої доповіді ми старалися підкреслити деякі характерні риси наукової праці митрополита Іосифа. Ми звернули увагу на його просто енциклопедичну богословську освіту. Та не тільки в ділянці богослов'я митрополит Іосиф був основною очинією, але теж знав він довший, творив й розвідки, як теж оглядав богословського життя на Заході та звітів про діяльність Богословської Академії у Львові, — то будемо збирати про наших святих церковних муків: "Св. Сянц, Іосафат Кунцевич. Матеріали і розвідки з нагоди ювілею (300-ліття смерті)" (Львів 1925, стор. 262); "Митрополити і Батькові народу в двадцять п'ять років вступлення на Митрополітський престол, 1901-1926 (у "Богословії", том IV, кн. 1-2, стор. 256, Львів 1926); "Кілька дат із життя лучного списковця

У митрополита Іосифа зустрічаємо рідке вміння розрізняти суттєве і істотне від того, що змінює і несуттєве. Завдяки цьому він у догматичних спорах між Сходом і Заходом та в інших контрверсійних питаннях знаходив більше того, що єдиє противників, ніж того, що їх розділює. У богословських питаннях він пильно вмів відрізняти навчання Церкви, засноване на св. Писанні, церковною передачею та творях св. Отців, себто догматичне навчання від т. зв. теологічних, себто опіній тих чи інших богословів, а влість за тим вмів належно оцінити не раз і вікові упередження, пересуди, безпідставні обвинувачення і закиди східних письменників проти західних, як теж західних проти східних. З цього погляду він дуже багато має спільного з ментальністю Слуги Божого митрополита Шептицького, як теж багато подібного можна знайти між ним і знаменитим російським бого-

словом, філософом і мислителем Володимиром Соловйовим. Те, що, на мою думку, можна найкращого сказати про богословський і науковий діяльність митрополита Іосифа, буде те, що він уважав за своєю снад противників, ніж того, що їх розділює. У богословських питаннях він пильно вмів відрізняти навчання Церкви, засноване на св. Писанні, церковною передачею та творях св. Отців, себто догматичне навчання від т. зв. теологічних, себто опіній тих чи інших богословів, а влість за тим вмів належно оцінити не раз і вікові упередження, пересуди, безпідставні обвинувачення і закиди східних письменників проти західних, як теж західних проти східних. З цього погляду він дуже багато має спільного з ментальністю Слуги Божого митрополита Шептицького, як теж багато подібного можна знайти між ним і знаменитим російським бого-

словом, філософом і мислителем Володимиром Соловйовим. Те, що, на мою думку, можна найкращого сказати про богословський і науковий діяльність митрополита Іосифа, буде те, що він уважав за своєю снад противників, ніж того, що їх розділює. У богословських питаннях він пильно вмів відрізняти навчання Церкви, засноване на св. Писанні, церковною передачею та творях св. Отців, себто догматичне навчання від т. зв. теологічних, себто опіній тих чи інших богословів, а влість за тим вмів належно оцінити не раз і вікові упередження, пересуди, безпідставні обвинувачення і закиди східних письменників проти західних, як теж західних проти східних. З цього погляду він дуже багато має спільного з ментальністю Слуги Божого митрополита Шептицького, як теж багато подібного можна знайти між ним і знаменитим російським бого-

словом, філософом і мис

БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦ ШЕВЧЕНКА! НАШИМИ ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ ЗБУДУМО У ВАШИНГТОНІ ПАМ'ЯТНИК ДОСТОЙНИЙ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ, УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІ ТА СТОЛИЦІ АМЕРИКИ!

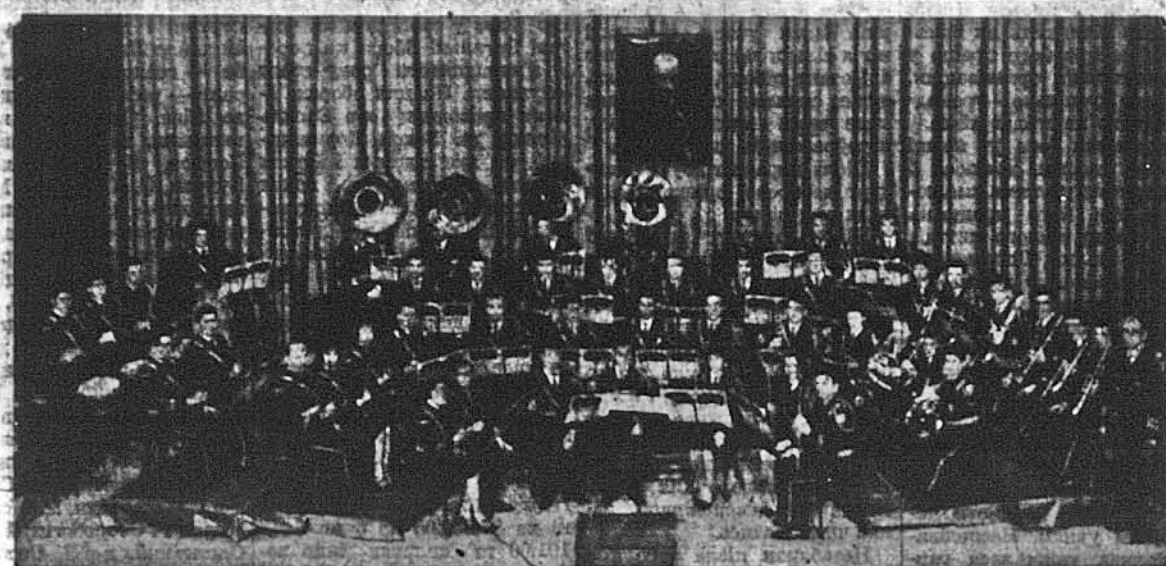
Степан Куропас

ШИНАГОВСЬКА ХРОНІКА

Ми у світі чисел Народного Фонду УКАА виглядаємо дуже бідно. В статистичній праці Степана Шинагового з Воффало, велика громада Шинаго веде перед, бо злочини найбільше гроша на Народний Фонд. Це не означає, що пропорційно до числа українців і організацій вона злочини найбільше. За 1959 рік лише 514 шиняговських українців заплатило свій національний донат, а разом всі платили і всі організації та імпреси, аплітації в тому році до Фонду \$ 5,708. Коли порівняти Шинаго з Філадельфією, Детройтом, Воффалом, а навіть з малими містами Ембрідж чи Карвері, то Шинаго далеко позаду.

Спортивне Товариство „Лев“ і „Лев“ має найкращий свій власний спортивний Відділ цього ж імені, відбудує в неділю 25 лютого свої річні збори. Збори можуть бути приміром, як треба їх вести. Все наперед до деталей улагоджено. Збори мають проводити м.р. Пришкар. Номінаційна і інші комісії підготували збори: нову управу і 82-сторінковий друкований звіт з діяльності за минулий рік. Славне колись товариство, що навіть до Сан Франсиско їздило слани добувати, віддало свою славу Філадельфійському „Трибунові“ в останньому році недомало, але все таки задержало 5-те місце „Мейджор Дивіжен“ в ланці кошового м'яча. „Лев“ грали вже не раз за переїзду часу УНСОЮ. 1962-го року за успішну працю для УНСОЮ, „Лев“ дістали нові уніформи, які шити для них в Європі. Батько Союз змінив оцінювача працю для громади. — Журбою „Левів“ с справа не лише змагань, але і власної діяльності. Домішка „Українська Бесіда“ коштує за 12 літ 30 тисяч доларів титулду чиниш, а за ті гроші можна було мати свою власну, нову, модерну домішку. Нова Управа, яку очолює проф. Іван Кристин, що є рівночасно фінансовим секретарем „Левів“ 398-го Відділу УНСОЮ, має подбати про вихід з ситуації. Знаючи проф. Кристину як такою, що думає, а не лише „морить“ чоб, треба надійтися, потрібні розвідки власного дому.

Батьки лікарів і ветеранів, що відбувся в суботу, дня 24-го лютого, був атракцією цього року, не тому, що відбувся в середмісті у великому готелі і не тому, що пави були в довгих сукнях і „мінках“, а тому, що 21 молода дівчина дебютантка була перед сценою присутніми. Для молодих дівчат — це важлива хвиля, а для їх матерів і батьків радість і багато праці. Учительська Громада, що інспірувала цю імпресу, має людей, що думають. Бенкет, добра оркестра п. Чижика, а навіть

Новий Відділ УНСОЮ ч. 139, який називається Українська Оркестра і нараховує 27 членів, які є членами оркестра.

наукові досягнення розвинути журналісти в англійській мові, бо української вони не знають. Тому добре родити МУН і заслуговує на підтримку. Америка, це велика сила, і нам її треба добути і вчити її правди про Україну. Це наше завдання, — інакше в будучій війні Америка і її Рески будуть проти нас. Нам треба, щоб впливові люди такі, як Норман Росс, думали про Україну так, як ми. Його стаття в „Трайбуні“ свідчить про те! Але над ним працював о. Орест Кулик з православної церкви на Борнсайді Шинаго.

Багато балів з котиліоном, або без відбулися в нас в якомусь сезоні. Дівчата, які от Клубу Львович чи Братства Дивізіонів були численніші, інші менше численні. Чи потрібні балі? Безперечно для життя треба танцювати, розвивати і т. п. А для організації треба грошей. Мають такі балі рацію і люди повинні їх підтримувати, коли дохід йде на якусь добру справу — інвалідів, хорих, покійних і т. п.

Інтересний експеримент

створила в Шинаго Шкілля Рада. В публічній школі Тенісон на Сакраменто бульварі серед дітей негрів заведено українську мову. Шкілля Рада міста пропонує навчати різних світових мов, але бракує вчителів. Української мови вчить там союзовець Мирон Куропас. Діти говорять і співають по українськи, і мова їх бездоганна, бо „молоді це язика“. До школи прийшли на інспекцію дві жінки з Шкілля Ради. Ім дивно було, як можна вчити української мови, а не російської, бо на їх думку є лише російська мова, а українська така сама, як російська. Інспектор жидівського роду, хоч знав російську мову, не розумів української мови, що українська мова така виділена, але радилі вчити по російськи, а не українськи.

Фільм Живовиства Україна монтується в нас стараними Шонк Фото Студію. Я був на перших спробах цього фільму, якому ще багато бракує і який ще невідкінчений і не пов'язаний з собою. Зникли наших поетів, мистців, різних

видань і авторів, та мистців можна буде бачити у звукофільмі, який досі нікий. Образи з життя української мови в нашій громаді, їх імпреси, товариство і родинне життя дотепер лише скелет без пов'язань і гармонії. Треба ще багато праці рук і розуму, а найважливіше треба терпеливості, і якщо він знає, чого він хоче, то він те створить.

Неформальні атмосферичні опаді, а по нашому сніг, по благословення нас в цьому сезоні швидко. Досі мали ми 51 днів снігу і не знає, коли це зникне. Зі снігами прийшли морози і коли вітри борецької „гравиди“ — сніжки потривали до 15 березня. Місцеві газети і літакові компанії стверджують, що в бортові між „джейт“ і „айс ейдж“, виграв природу, а люди і техніка програють.

Максимальний Валь Нова Сцени відбувся в суботу 3-го березня в залі собору св. Володимира. Оркестра маестра Чижика в масках випадала добре. Нова Сцена з її директором пані Емілією Кулик в час захоплення монополією на тоїм роду розвагової імпреси: Є в нас багато балів і всі вони потрібні, але баль Нова Сцени сповісць ще й іншу місію.

Звісно, що театр потребує все опіки, а навіть субвенції держави, бо громадство не все доходить до театру у виході молоді. Тому розвагової імпреси шиняговської театральної трупи є обчислені теж на матеріальні користи. Імпреса вдалася. Першу нагороду масок одержав п. Маггало як індійця, а другу пані Кулик. Відомою стороною імпреси був брак масок. Всього 10 пар, тай і тих можна було випустити пізнати — такий тепер вік, що й маскуватися важко.

Новий Відділ УНСОЮ, ч. 139, спорився у нас під назвою Українська Оркестра. Навіщо нам нового Відділу? Вже і так маємо й у метрополії Шинаго 23! Річ у тому, що УНСОЮ росте і їде на зустріч потребам не лише обсерваторії, але й культури, науки і спорту. Українська Оркестра під проводом проф. Барабаша і його першої руки Пінеля, — це давню знайому тір не лише в Шинаго, але і в Америці і Канаді. Минулого року Вінніпег і Торонто мали нагоду нею любовуватися. Новий Відділ, — це в цілому оркестра, що вступила в ряди УНСОЮ „ен гро“. Двадцять нових членів, це лише добрий початок для наймолодшого Відділу у нас, який щиро вітаємо!

Прибутки з шевченківських імпрес на побудову пам'ятника Т. Шевченкові

Крайовий Комітет Пам'ятника Шевченкові звертається з проханням до всіх місцевих комітетів, організацій, установ, шкіл, товариств, братств і сестричтв та приватних організаторів Шевченківських імпрес надіслати прибутки з цих імпрес Комітетові Пам'ятника Шевченкові в Нью Йорку на побудову пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні.

Зокрема звертається до українського громадянства з закликом масово відвідувати ці імпреси та заохочувати до їх відвідин своїх друзів і знайомих з інших національних громад.

Пам'ятаймо, що висота фонду, зібраного на Пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні, високо піднесе нашу і гідність цілої української громади в Америці.

У 1961-му році до того вже спричинилися 46 українських

громад, від яких Крайовий Комітет Пам'ятника Шевченкові одержав \$14,815.00, як прибутки з шевченківських імпрес.

КОМІТЕТ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ
Shevchenko Memorial Committee of America
302 West 13th Street
New York 14, N.Y.

● Становий американський астроном полковник Джон Г. Гленн при кінці тижня має намір зустріти із малолітніми юнаками в Арлінгтоні, Вірджинія, які невдоволено поведінкою в публічних місцях і полковник Гленн гавбав їх за те, та повчав про правильну поведінку.

Життєве забезпечення це також опадіння. В потрібі одержати позичку на свою грамоту. Забезпечитися в Українському Народному Союзі.

Займіть квитки на передчасні могили своїх нещасливих друзів
СЕВЕРНА ЛЕВІЦЬКОГО, ФЕДОРА ДУДКА
і **НИКИФОРА ГІРЯКА**
складає 50 доларів
на побудову пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні.
Володимир ДОРОШЕНКО, Філадельфія

В ПЕРШ РОКОВИНИ СМЕРТІ

бл. п. ДМИТРА ГАЛИЧИНА

колишнього УСС, президента УКАА та головного предсидки УНС

в неділю, 25-го березня 1962 р.

о год. 4-й по полудні

в Церкві св. ЮРА в НЬО ПОРКУ

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

Після Служби Божої в приміщенні НАРОДНОГО ДОМУ

в Нью Йорку відбудеться

ПОМИНКА ЗУСТРІЧ

присвячена пам'яті ПОКІННОГО

До участі в Службі Божій та поминальній зустрічі запрошує родину, знайомих та все українське громадянство

СТЕФАНІЯ ГАЛИЧИН

Дружина

ПРОВІД ЗЧ ОУН ПРОГОЛОСИВ ЗВЕРНЕННЯ В СПРАВІ АНЦІЙ ПРОТИ РОСІЙСЬКОГО КОЛОНІАЛІЗМУ

Провід Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів розіслав до преси й опублікував окремими листочками звернення в справі анцій проти російського колоніалізму. В основній частині цього звернення показано розвиток і тенденції російського імперіалізму і колоніалізму у минулому й тепер і з'ясовано ставлення західного світу до актуальних у зв'язку із цим дій і намагань Москви. Стерджуючи чималі успіхи з проведеною досі українською роботою в ЗДА, Канаді, Великій Британії та інших країнах по лінії демаскування російського колоніалізму в Україні, у зверненні виводилося в наступному: „Закликає всіх українців, без уваги на партійно-політичну приналежність, всі українські установи і організації вільних країн світу активними діями покласти фронт проти російського колоніалізму; вважати за корисну і доцільну протестативну акцію проти російського колоніалізму, що її ведуть інші політичні середовища; закликати авіаніжників в спільну анти-колоніальну акцію народів АБН і спільними акціями підкреслити, що концепція розподілу російської імперії на національні держави за етнографічним принципом — це наша політична концепція; закликати підтримати політичних діячів західних народів у їхніх виступах проти російського колоніалізму“.

Закликає всіх українців, без уваги на партійно-політичну приналежність, всі українські установи і організації вільних країн світу активними діями покласти фронт проти російського колоніалізму; вважати за корисну і доцільну протестативну акцію проти російського колоніалізму, що її ведуть інші політичні середовища; закликати авіаніжників в спільну анти-колоніальну акцію народів АБН і спільними акціями підкреслити, що концепція розподілу російської імперії на національні держави за етнографічним принципом — це наша політична концепція; закликати підтримати політичних діячів західних народів у їхніх виступах проти російського колоніалізму“.

Новий Відділ УЛТПА на Ровд Айленді і в Массачусетс

Українське Лікарське Товариство Північної Америки збільшилось ще на одну клітину — Відділ на Ровд Айленді і Массачусетс і з осядком у Провіденсі, Р. А.

На заглядних теренах живе понад 20 лікарів — українців. Усі, за винятком кількох — нові емігранти. За організування Відділу взявся д-р Тарас Ганушевський.

Збори відкрив ініціатор д-р Т. Ганушевський, прочитавши листом Головної Управи УЛТПА та познайомив присутніх зі статутом Т-ва. На переднімку зборів одноголосно запрошено проф. д-ра Івана Вазилевича, а секретарем д-р Ярослав Корпей.

По живій щироприятельській дискусії приступлено до вибору Управи Відділу, де однолосно обрано: голова — д-р Тарас Ганушевський, заступник голови — д-р Іван Діюк, секретар — д-р Ярослав Струмівський, скарбник — д-р Ярослав Корпей. До Контрольної Комісії увійшли: проф. д-р Іван Вазилевич, д-р Валентин Клименко і д-р Іван Писар.

Рішено на зборах Відділу, що його назва буде звучати: Українське Лікарське Товариство Північної Америки — Відділ на Ровд Айленді і в Массачусетс, але цілком Відділу с, щоб за згодою Цент-

Сходили відкрив д-р Т. Ганушевський, вітаючи всіх присутніх, і представляючи ім голову УЛТПА д-ра Соцьнісевича. Були і запрошені гості. Сходили мали честь вітати в себе д-ра Ростислава Соцьнісевича, голову УЛТПА, який не пожував свогою труду і приїхав на сходинах із своєю дружиною.

Сходина відкрив д-р Т. Ганушевський, вітаючи всіх присутніх, і представляючи ім голову УЛТПА д-ра Соцьнісевича. Були і запрошені гості. Сходили мали честь вітати в себе д-ра Ростислава Соцьнісевича, голову УЛТПА, який не пожував свогою труду і приїхав на сходинах із своєю дружиною.

Д-р Іван Діюк

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим націоналістичної 25-мільйонної майна організації!

FINANCIAL

Де є ВАШІ дорожності?

Сьогодні є багато легше і безпечніше зберегти дорожності. Спритні тут люди зберігають свої вартості речі в "SAVE DEPOSIT BOX" в нашому приміщенні. Що це коштує? Всього кілька центів на тиждень. Зайдіть скоро, щоб винаймати одну собі!

Банкова обслуга в цілій окрузі вже понад 100 років.

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK

Осхадності забезпечені до \$10,000.00 через
FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION.

Увага! Шинаго й Околиця! Увага!

В неділю, 1-го квітня 1962 р.

в год. 7:30 вечора

— в залі CHOPIN AUDITORIUM —
2440 Rice Street

ТАННОВИЙ РЕСИТАЛЬ

РОМА ПРИЙМА

"Exquisite Art" — The London Times.
"Fluid poem of rhythmic motion" — The Stage London.
"The excellent talent of dance and mime" — La Libre Belgique.

Микола ПОНЕДІЛОК
конферансьє

Іванна ПРИЙМА
при фортепіані

Справжнє забезпечення починається від..... \$5,000

В УНСОЮзі можете забезпечитися до..... \$50,000 і \$100,000

ПІДВИЩІТЬ
СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ!

Варто навести довшу цитату з цієї статті В. Солоухина: „Значить, для будівництва єдиної інтернаціональної культури треба думати про шквалання в людях єдиного інтернаціонального світогляду, а не про ступовування національного коляриту. В усьому ж іншому жай живуть Галія Ізмайлова, яка танцює по-узбецьки, Гоар Гаспарян, яка співає по-вірменськи, Ресул Гамзатов, який пише по-вірменськи. Хай живуть такий-сякий орнамент, казахська опера, естонська графіка, чукотська різьба. Хай живе велика російська мова, але хай живе і солов'їнська, незрівнянна українська мова!“

Свою статтю закінчує Солоухін посиланням на загально-

